

Пухкан Лідія Василівна,
*студентка 4-го курсу факультету цивільно-господарської юстиції
Національного університету «Одеська юридична академія»*
Науковий керівник: асистент кафедри цивільного права Розумейко Д. О.

СТРОКИ ЯК ІСТОТНА УМОВА ДОГОВОРУ ПРО НАДАННЯ ПОСЛУГ

Сьогодні ринок послуг досить строкатий і різноманітний. Саме тому існує багато видів договорів про надання послуг.

Відповідно до п. 17 ст. 1 Закону України «Про захист прав споживачів» від 12.05.1991 року № 1023-ХІІ, послуга – це діяльність виконавця з надання (передачі) споживачеві певного визначеного договором матеріального чи нематеріального блага, що здійснюється за індивідуальним замовленням споживача для задоволення його особистих потреб. Надання послуг починається з укладення договору про надання послуг [1].

У сучасних умовах триває дискусія відносно розуміння істотних умов цивільно-правового договору. Дискусія зумовлена відповідно того, яку роль істотні відіграють у договірних відносинах.

Завдяки визначенню істотних умов договору здійснюється встановлення його специфіки та відбувається розмежування договорів різного виду. У правовій науці згадується думка, що встановлення істотних умов договору законом спрямоване передусім на збереження правової природи того чи іншого договору, на забезпечення нормального цивільного обороту [2, с. 7].

Істотні умови договору визначають як складову частину, тією умови, без дотримання якої правочин не лише порушуватиме законодавство, права й обов'язки сторін, а й взагалі не може бути укладеним [3, с. 192].

Цивільний кодекс України на істотні умови договору вказує у п. 2 ч. 1 ст. 638. Істотними умовами називаються умови про предмет договору, умови, визначені законом як істотні або необхідні для договорів цього виду, а також усі ті умови, щодо яких за заявою хоча б однієї зі сторін має бути досягнуто згоди [4].

У правовій літературі досить часто виділяється значення юридичних строків, котрі грають важливу роль у впорядкованому впливі

усіх функцій права на суспільні відносини, при цьому значно збільшуючи його результативність [5, с. 3].

Спеціальних правил відповідно строків виконання оплатних послуг вітчизняним законодавством не встановлено. Звертаючись до ст. 905 ЦК України, то строк договору про надання послуг встановлюється за домовленістю сторін, якщо інше не встановлено законом або іншими нормативно-правовими актами [4].

Також, строк, під час якого надаються послуги, може залежати від великої кількості обставин: від обсягу інформації; від оперативності надання інформації; від складності надання послуги.

Зазначимо, що в деяких договорах про надання послуг потрібно зазначати початковий і кінцевий строки, а в інших випадках – початковий, проміжні та кінцевий строки. Вони представляються обов'язковими для виконавця. При порушенні цих строків виконавець несе передбачену договором відповідальність.

У випадку, коли початковий строк починається з моменту укладення договору, а кінцевий строк визначається моментом його виконання, проміжні строки будуть визначатися сторонами відносно надання чітко зазначених видів послуг.

Наприклад, під час укладення договору про надання детективних послуг із пошуку особи, місцезнаходження якої наразі не є відомим, один строк може бути укладений для з'ясування причин і обставин зникнення; інший строк – для виявлення місця знаходження; наступний строк – для планування можливостей і умов її повернення.

Отже, строк за договором про надання послуг є завжди істотною умовою. Без конкретно зазначеного строку договір про надання послуг не має сенсу.

Порушення строку за договором про надання послуг несе несприятливі наслідки для виконавця договору, зокрема відповідальність за ненадання певних послуг своєчасно.

Література:

1. Про захист прав споживачів: Закон України від 12.05.1991 року № 1023-XII. *Відомості Верховної Ради УРСР*. 1991. № 30. Ст. 379.
2. Зазуляк І. Істотні умови договору: теоретичний аспект: автореф.

дис. ... канд. юрид. наук: спец. 12.00.03. Київ, 2009. 17 с.

3. Жирнова К. Істотні умови надання рекламних послуг. *Вісник Харківського національного університету внутрішніх справ*. 2012. № 4 (2). С. 191–196.

4. Цивільний кодекс України від 16 січня 2003 р. № 435-IV. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/435-15>.

5. Васекина Э. Юридические сроки: теоретико-правовое исследование: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: спец. 12.00.01. Москва. 2011. 26 с.